

ОСОБИСТОСТІ

Хто такий Дмитро Савенко?

До імені Дмитра САВЕНКА на шпальтах нашої газети читачеві не звикати. Щоправда, про столичного бізнесмена, щедрого мецената і засновника благодійного фонду «МіСть» імені Михайла Савенка пишуть здебільшого в контексті його гарних справ. «Хмельницькі вінчання» став надійним фінансовим тілом для Багатьох, спеціалізованих навчальних закладів Хмельницької області, «Київський бізнесмен підтримав відродження кам'янецької моторолінської команди «Лоділля», «Від початку винськових дій в Україні підприємець активно допомагає винськовим у зоні АТО» — приводять розповісти про благодійника годину за годину.

Втім поки про добрі справи говорять ті, хто допомогут отримати, той, хто їх робить, тильки скромно відмовчуються. Натомість захобки дискутують про унікальну історію, згадують своє юнацьке футзальне минуле і ділиться дитячими спогадами про рідний серцю Кам'янець-Подільський. бабусину будинок у селі Довжок і нетрінін залізити батька, яких навчив жити, любити і вірити. Про це навівся з незправним філантропом, а заодно і дамо відповідь на запитан-

ня читачів «Хто такий хмельничанин Дмитро Савенко і чому він вирішив допомагати кам'янецьким?»

МІСТ У ДИТЯЧІ СПОГАДИ

Батька нашого співрозмовника — Михайла Савенка — до Кам'янця-Подільського для приводула дівчі. Відіїху 1941 року його сюди привезли 4-річним хлопчиком без батьків. І донині тривають пошуки його родового коріння. Після закінчення Лісоводеської школи і служби в армії відміна Михайла Савенка до Кам'янця привела «Стрімкою ланкою». 1967 р. із мостозагону кітесього тресту «Мостобуд-1» його відрядили будувати міст, що мав з'єднати береги Смотрицького каньйону. І саме тут Михайло Савенко зустрів свою другу пологиню — довоїщаку красуню Алъбіну Гречкою. У місцевому загою молодята зарекомітували шлюб, а згодом і народження донечки Тетяни та сина Дмитра, який з'явився на світ 24 червня 1973 р.

Тако заїхди нагадував мені ісповідного героя старого радянського фільму «Кому-

ність», — каже Дмитро Савенко, — він був дуже працьовито і віддано справі людини. Його трудова книжка списана преміями «за різноманітністю пропозицію». На кожному з об'єктів будівництва татово вдавалось зекономити для бюджету близько чверті його вартості. Виконавши у дитбудинку, він завжди ставив суспільні власності передусім і широ взаєм, що своїм віннини і таланти людина повинна використовувати виключно на благо інших поколінь. Мати виростла без батька дуже рано почала працювати, але при цьому була «відмінною». Батьки зростали в неповних родинах, атм на нас із сестрою Тетяною це ніяк не відбилося.

Після завершення будівництва кам'янецького мосту родини Савенків переїхала до Києва, але кордони Хмельниччини Дмитро Михайлович і досі перетинає в особливим трепетом. Тут зустрічалися із батьками, виїздили захоплені дитячі пригоди, згадуючи перші вінгти чоловічими шарами і пролягаючи дорогу до затишного бабусиного будиночка в селі Довжок, куди Дмитро щороку приїжджає на літні канікули.

— Я дуже люблю ці краї, а вони, мабуть, відповідають мені взаємністю, — усміхається пан Дмитро. — Із Кам'янцем мене пов'язують ви-ключно хороші спогади і дуже гарні люди.

Пригадув Дмитро Михайлович і чимало дружів, адже поєднався з однолітком зі столицею на подвір'я бабусі Ніні. Дмитрівна збегалась дітвора з усією Довжкою. Особливо діти любили грatisя під вишневою алеєю, підкорювати амфіти старих городів. Одного разу, вчірого він віддершив на вершецькі дереві. Дмитро не втримався і, падаючи, дуже пошкодив ногу. Таку 9-річку він отримав свої перші шківі, якій тоді швидко заготовся заради мазі за бабусиним рецептром.

До першого кгасу Дмитро пішов у Київ, стрілиця привівши хлопця в заклоплення спортом. Оі сьоми ранку в школяра був баскетбол, після уроків — боротьба чи бокс, а на т'яту вечора — футбольні тренування. Втім у Цоденику при цьому завжди виділялося тільки «відмінно».

— Коли серед захоплення зрештою дсвелося обирати бідне, зупинився на футболі. Пс життю я — командний гравець, мені важливе видувати підтримку, від когось взяти і комусь віддати. Таким маю стиль життя: видав щось хороше — отримав наступне. Адже моральне насправді юштує набагато доважче за матеріальне.

(Закінчення на 2-й стор.)

мотоболійній команді «Полілля».

— Мотобол завжди був пордистю містян. На мій погляд, у ньому живе дух кам'янецького Дмитро Савенка. — Це спорт справжніх чоловіків, і цього «справжнього» нам нині дуже не вистачає. Тому хочемо відродити команду, адже спорт єднає людей, і ми впевнені, що мотобол має жити в Кам'янці. Пишасямося, що можемо допомогти знову виходити на поле нашім команда, яка тепер захищає честь міста у новій формі патріотичних синьо-жовтих кольорів.

Від мотоболістів Дмитро Савенко вже отримав пропозицію стати почесним головою Федерації мотоболу в Хмельницькій області. До гуртку моторів «зализних коней» підприємце і не звикати, адже осідлати близького мотобалка.

— Вперше на мотоцикл я сів на Довжку, — згадує тепер без трьох хвильин почесним очільником мотоболійної федерації. — Покататися мені дав друг, але тоді я погано уявляв, як на ньому перемігати передачі. Це було друге в моєму житті падіння. Я дуже об-

ДМИТРО САВЕНКО.

обладнанням.

— Разом зі мною Український армії активно допомагають друзі-підприємці, єднодумці з Україною в серці із Києва, Львова і Львівської області: Василь Рябченко, Іван Запоточний, Ярослав Кобзар, Микола Зяткі, Ігор Козеев. Нині ми всі об'єдналися заради того, щоб допомогти Україні себе захистити. Адже усвідомлюємо, що, знаходимось у спільній общині людей, які хочуть допомогти своїм державам. Неважливо, підтримують вони її фінансово чи власними знаннями, працею, досвідом. Тому що просто захищати мало, Україну потрібно розвивати.

Курс на допомогу державі Благодійник вівніено взял від 2011-го. А 21 листопада 2012 р. у реєстрі Міністерства з'явилася назва благодійного фонду «МіСть» імені Михайла Савенка. Рішення про його заснування Дмитро Михайлович приняв після смерті батька, а от фундамент гарними справам вдалося закласти ще за його життя.

«ЩОБ ДІЯТИ НА БЛАГО УКРАЇНИ, ПОЛІТИКА НЕ ПОТРІБНА»

— Батько давно хотів, аби ми разом відвідали дитбудинок у Лісоводах, де він зростав у повоєнні роки, — розповідає Дмитро Савенко.

Тож напередодні його ювілею він вирішив подарувати татіві зустрічі подорожнім мандрюкам Батьківщини.

Разом із керівником спеціальної пошукою групи Хмельницького обласного товариства «Меморіал» імені Василя Стуса Сергієм Ісаєном ми засіяли пошуком родинних коренів батька.

У травні 2011-го утром сіли в автомобіль і виїхали на Городоччину, заїхали в село Жердя, де батька в дитинстві приrostила родина Волошиних. Діставшись до Кам'янця, проїхали бабусин будинок на Довжку і навідались до «Стрімкої ланки» — мосту, котрий власними руками колись будував тато. Він був дуже щасливий, усю дорогу вміхався співати.

Знайшовши у Лісоводах старе приміщення колишнього приюту для сиріт, побро-дили зруинованими коридорами, потріснаними і ходами піднялися до батькової кімнати, де поруч з 20-ю іншими колись стояло і його дитяче ліжечко. Завітали столові гости і до сільської школи, що колись працювала під дитбудинком, а тепер належить лісоводеської школі.

Батькові було дуже приємно побачити фото своїх викладачів, згадати першу вчителю Марію Труш, яка на все життя присвітила йому любов до книг, відвідати з кітками її могилку в Лісоводах, — згадає Дмитро Михайлович.

— Але коли ми виїхали зі школи і подіялися на ста-ренку будівлю та двері, що ледь трималися на завісах, я запропонував чимось допомогти.

Спочатку замінили дверний блок, згодом — віно, і все якось заверталося. Мене так зачепило зворушливе ставлення батька до рідного

дитбудинку, його бажання знову зробити цю будівлю світлою і затишною, що це прапання допомоги загострилося і в мене. Просто захотілося зробити щось хороше.

Відтоді список гарних справ фонду тільки зростає — нині серед підлітків члена Асоціації благодійників України не лише Лісоводеська ЗОШ, але й спеціалізовані навчальні заклади Кам'янця, школи-інтернати в Солобківцях, Ямполі, Оринині, Ізяславі, Антонінах, Меджибожі, Ярмолинцях (детальніше на сайті фонду: bf-mist.org.ua).

За благодійність Дмитро Савенко вже отримав декілька подяк від батьків, освітян та членів зв'язку «Почесним громадянином села Лісоводи», відзнаку Кам'янця-Подільського

ДМИТРО І МИХАЙЛО САВЕНКИ, ПРЕЗИДЕНТ БФ «МіСть», СЕРГІЙ ІСАЕНКО.

міського голови «За заслуги перед громадою», орден Христя Спасителя від УПЦ КП і медаль «За сприяння в охороні державного кордону України» від голови Держприкордонслужби України.

— Коли ми створювали фонд, в Україні саме розпочалася виборча кампанія, — каже Дмитро Савенко.

Чомусь дехто подумав, що наше бажання допомогти продиктовано політичними амбіціями. Але на вибори ми підемо виключно для того, аби видати свій голос. У нар-

ікся і зарікся сідати на мотоцикл. Втім під час подорожі Сполученими Штатами побував у вітрині новенький «Honda Valkyrie» — шикарний такий, хромований. Не встоїв. І на бампері поїхав з магазину.

Улюблене хобі, вітім, не відволікає Дмитра Савенка від присмоків домашніх клопотів. Кожну вільну від справ хвилину він намагається присвятити маленьким донечкам — Вікторії та Діланочці, яких виховав разом із коханою дружиною Наталією. Як і тато, дівчата ростуть активними спортс-

ВІХОВАНИЦІ ДНЗ №17 «СВІТЛЯЧОК» ЗАВЖДИ РАДО ЗУСТРИЧАЮТЬ ДМИТРА САВЕНКА.

дели ж які коли не збирався. «Всі йдуть на вибори, а ми — на допомогу» — так по-чинача і так працює наш фонд. Адже за проші, які політики нині витрачають тільки на реклами, можна рятувати десятки життів. Ми вирішили по-своєму діяти на благо України, тому політика нам для цього зовсім не потрібна.

Під «натиском» патріотизму благодійний фонд «МіСть» імені Михайла Савенка нещодавно взявся допомагати кам'янецькій

меніканами, займаються танцями, полюбляють лижі, цікавляться татковою благодійністю і вже роблять перші благодійні кроки. Улюблені іграшки та велосипеди дівчатка подарували наміншим підшефним фондом — вихованцям Кам'янецького дитсадка №17. З раннього дитинства вони твердо знають, що таке добро, справедливість і людяність, адже мають гарний і гідний взірець.

Яна ІЛЬЧИШЕНА.

Редакція газети «Подільські вісті» щиро вітає колектив обласного благодійного фонду «МіСть» імені Михайла Савенка із 2-річчям з дня створення. Бажаємо нових успіхів у благочинністі в інтересах дітей Хмельниччини.